

R O Z H O D N U T Í

Kárný senát Nejvyššího správního soudu složený z předsedkyně senátu Mgr. Daniely Zemanové a členů senátu: JUDr. Petra Gemmela, Mgr. Věroslava Řezáče, JUDr. Aleny Mátlové, JUDr. Josefa Doubka a JUDr. Dalimily Gadasové projednal v ústním jednání dne 4. 4. 2012 návrh **předsedy Okresního soudu v Mělníku**, Krombholcova 264, Mělník, na zahájení kárného řízení ze dne 4. 4. 2011, proti **Mgr. S. Ch.**, soudkyni Okresního soudu v Mělníku, zastoupené JUDr. Vladimírem Pouchou, advokátem se sídlem Dalimilova 1, Litoměřice, a rozhodl

t a k t o :

I.

Podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, **s e**

Mgr. S. Ch.,

soudkyně Okresního soudu v Mělníku,

z p r o š ť u j e

kárného obvinění pro skutek spočívající v tom, že

zaviněným opakovaným porušením svých povinností způsobila neodůvodněné průtahy v řízení v níže uvedených věcech vedených u Okresního soudu v Mělníku.

Jedná se o následující věci sp. zn.:

3 T 48/2010 – nečinnost od 13. 5. 2011 do 19. 10. 2010

3 T 342/2009 – nečinnost od 11. 12. 2009 do 21. 1. 2010

3 T 31/2010 – nečinnost od 15. 4. 2010 do 28. 6. 2010

3 T 22/2010 – nečinnost od 26. 2. 2010 do 30. 3. 2010, od 19. 4. 2010 do 10. 9. 2010

3 T 35/2010 – nečinnost od 17. 4. 2010 do 27. 5. 2010

3 T 18/2010 – nečinnost od 10. 3. 2010 do 10. 5. 2010

3 T 106/2010 – nečinnost od 20. 8. 2010 do 6. 10. 2010

3 T 98/2010 – nečinnost od 3. 8. 2010 do 5. 10. 2010

3 T 110/2010 – nečinnost od 8. 9. 2010 do 24. 10. 2010
3 T 103/2010 – nečinnost od 7. 8. 2010 do 7. 9. 2010
3 T 109/2010 – nečinnost od 1. 9. 2010 do 17. 10. 2010
3 T 100/2010 – nečinnost od 5. 8. 2010 do 5. 10. 2010
3 T 51/2010 – nečinnost od 28. 5. 2010 do 20. 10. 2010
3 T 94/2010 – nečinnost od 22. 7. 2010 do 29. 8. 2010
3 T 95/2010 – nečinnost od 22. 7. 2010 do 29. 8. 2010
3 T 83/2010 – nečinnost od 6. 7. 2010 do 6. 9. 2010
3 T 73/2010 – nečinnost od 22. 6. 2010 do 7. 9. 2010
3 T 172/2010 – nečinnost od 14. 1. 2011 do 13. 2. 2011
3 T 34/2010 – nečinnost od 16. 4. 2010 do 28. 6. 2010
3 T 351/2009 – nečinnost od 22. 12. 2009 do 19. 1. 2010
3 T 342/2009 – nečinnost od 11. 12. 2009 do 21. 1. 2010
3 T 83/2010 – nečinnost od 14. 6. 2010 do 4. 10. 2010, od 22. 10. 2010 do 6. 12. 2010
3 T 47/2010 – nečinnost od 18. 8. 2010 do 6. 10. 2010
3 T 97/2010 – nečinnost od 29. 7. 2010 do 24. 10. 2010
3 T 61/2010 – nečinnost od 12. 6. 2010 do 17. 10. 2010
3 T 82/2010 – nečinnost od 25. 6. 2010 do 17. 10. 2010
3 T 23/2010 – nečinnost od 8. 4. 2010 do 22. 6. 2010
14 T 35/2010 – nečinnost od 26. 6. 2010 do 26. 7. 2010
3 T 31/2010 – nečinnost od 5. 10. 2010 do 7. 2. 2011
3 T 379/2009 – nečinnost od 21. 6. 2010 do 4. 11. 2010
3 T 357/2009 – nečinnost od 26. 8. 2010 do 7. 11. 2010
3 T 184/2009 – nečinnost od 16. 6. 2009 do 23. 3. 2010, od 22. 6. 2010 do 10. 11. 2010
3 T 146/2009 – nečinnost od 4. 12. 2010 do 8. 12. 2010
3 T 156/2010 – nečinnost od 18. 12. 2010 do 24. 1. 2011

protože skutek není kárným proviněním.

II.

Podle § 19 odst. 4 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

s e z a s t a v u j e

řízení o nečinnosti ve věcech vedených Okresním soudem v Mělníku pod sp. zn.:

3 T 2/2010 – nečinnost od 18. 5. 2010 do 4. 10. 2010
3 T 264/2009 – nečinnost od 22. 2. 2010 do 27. 6. 2010.

O d ů v o d n ě n í :

I. Obsah návrhu

Navrhovatel podává návrh na zahájení kárného řízení z důvodu způsobení průtahů v řízení, kterých se kárně obviněná soudkyně měla dopustit následujícím jednáním:

- 1) Nedodržela zákonnou lhůtu ve smyslu § 2 odst. 4, ve spojení s § 181 odst. 3, trestního řádu a nenařídila hlavní líčení, popř. neučinila jiný úkon směřující k rozhodnutí věci, aniž by předložila spis předsedovi soudu k prodloužení lhůty, popř. jinému opatření, a to celkem ve 22 věcech.
- 2) Svou nečinností způsobila neodůvodněné průtahy při vyřizování věci (celkem 14 věcí), které jí byly dle rozvrhu práce přiděleny k rozhodnutí.
- 3) Nedodržela zákonnou lhůtu ve smyslu § 2 odst. 4, ve spojení s § 129 odst. 2 písm. a), trestního řádu k vyhotovení rozsudku, a to v řízení vedeném pod sp. zn. 3 T 146/2009. Rozsudek byl vyhlášen dne 10. 11. 2010, lhůta byla prodloužena do 3. 12. 2010, vyhotovený rozsudek však došel do soudní kanceláře dle razítka „došlo“ až dne 9. 12. 2010, ačkoliv datum referátu soudce je ze dne 3. 12. 2010.

Dle navrhovatele Mgr. Ch. uvedeným jednáním porušila povinnosti soudce vyplývající z § 79 a násl. zákona č. 6/2002 Sb., v platném znění (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), ohrozila tak důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů, čímž se dopustila kárného provinění podle ustanovení § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích.

V odůvodnění návrhu na zahájení kárného řízení navrhovatel uvedl, že Mgr. S. Ch. byla jmenována soudkyní dne 25. 4. 2002 a následně přidělena k výkonu funkce k Okresnímu soudu v Teplicích. Počínaje dnem 8. 8. 2007 nastoupila na mateřskou dovolenou. Přípis ze dne 30. 4. 2008 a 21. 10. 2008 požádala Mgr. Ch. o přeložení k Okresnímu soudu buď v Mladé Boleslavi, nebo v Mělníku, a to z důvodu přestěhování její rodiny do obce L. T. Přestože bylo s tehdejší předsedkyní Okresního soudu v Teplicích, předsedkyní Krajského soudu v Praze, předsedou Krajského soudu v Ústí nad Labem a tehdejším ministrem spravedlnosti JUDr. Pospíšilem domluveno přeložení Mgr. Ch. k Okresnímu soudu v Mělníku ke dni 1. 12. 2008, toto se nepodařilo realizovat, neboť ministr spravedlnosti přeložení v dohodnutém termínu neprovedl. Tato událost měla dle navrhovatele výrazný vliv na nástup Mgr. Ch. k Okresnímu soudu v Mělníku. Ke dni 1. 12. 2008, kdy měla Mgr. Ch. být původně (a podle dohody všech zúčastněných) přeložena k tomuto soudu, bylo v jejím senátu 19 věcí, které měla převzít. Do neobsazeného senátu připraveného pro Mgr. Ch. tedy celý měsíc napadaly věci, aniž by do tohoto senátu byl přidělen soudce, a to až do 1. 1. 2009, kdy bylo přeložení Mgr. Ch. k Okresnímu soudu v Mělníku realizováno. Za prosinec 2008 do tohoto senátu napadlo dalších 35 věcí.

Právě vzhledem k uvedenému měsíčnímu prodlení s počátkem vyřizování sporů a taktéž vzhledem k výborným referencím Mgr. Ch. navrhovatel od počátku toleroval přístup Mgr. Ch. k vyřizování věcí, který nepovažoval za standardní. Navrhovatel zdůrazňuje, že kárně obviněná soudkyně měla od počátku činnosti u tohoto soudu k dispozici velmi výkonnou tajemnici, paní K. (nyní M.), která byla zapracována a výrazně kladně hodnocena jejím předchozím soudcem, místopředsedou soudu Mgr. D. Dále měla Mgr. Ch. v týmu vždy jednu protokolující úřednici a od listopadu 2009 i jednu rejstříkovou vedoucí. Okresní soud v Mělníku je plně organizován v tzv. minitýmech, administrativní pracovnice je tedy plně k dispozici soudci. Dle navrhovatele Mgr. Ch.

svým způsobem práce výrazně zatěžuje celý tým, a to zejména tím, že nařizuje mnohem více hlavních líčení než ostatní soudci, běžně výrazně přetahuje pracovní dobu hlavními líčeními, což znamená zátěž zejména pro její tým, ale i pro celý soud.

Po provedení kontroly spisů starších půl roku v říjnu 2009 navrhovatel udělil kárně obviněné soudkyni dne 12. 10. 2009 výtku pro nečinnost v celkem 6 spisech (sp. zn. 3 T 96/2009, 3 T 15/2009, 3 T 376/2009, 3 T 71/2009, 3 T 396/2009, 3 T 379/2009), a stanovil jí lhůtu k nápravě. Dne 26. 10. 2009 Mgr. Ch. požádala o poloviční úvazek z důvodu rodičovské dovolené, a to od 1. 1. 2010 do 24. 9. 2010, jejímu návrhu bylo vyhověno.

Přípisem ze dne 3. 11. 2009 Mgr. Ch. udělenou výtku zčásti odmítla s poukazem na přetíženost senátu a pochybení protokolující úřednice s tím, že to není její podřízená a za její práci nenese odpovědnost, zčásti pak výtku uznala. Od 1. 1. 2010 kárně obviněná soudkyně pracovala na poloviční úvazek, což zkomplikovalo práci trestního úseku zejména poté, co byla nečekaně i přes nesouhlas navrhovatele přeložena jiná soudkyně trestního úseku na jiný soud. Mgr. Ch. v tomto spatřovala nedostatečné podmínky pro práci, neboť na trestní úsek byl přidělen nedostatečný počet soudců, jak vyplývá z jejího vyjádření ze dne 21. 9. 2010 (viz dále). Navrhovatel zdůraznil, že ačkoliv Mgr. Ch. od 1. 1. 2010 pracovala na poloviční úvazek, a měla tudíž poloviční nápad, byly jí v týmu ponechány všechny pracovnice (tajemnice, protokolující úřednice a rejstříková vedoucí) na plný úvazek, a to i z toho důvodu, že v jejím senátu byly ponechány všechny nedodělky. Ty nebyly z důvodu zkrácení úvazku přerozděleny, neboť Mgr. Ch. neodcházela na plnou rodičovskou dovolenou, neměnila se její agenda, tyto spisy byly z větší části soudkyní rozpracované a jejich přidělením jinému soudci by byla porušena zásada zákonného soudce. Kárně obviněná soudkyně mohla od července 2010 využívat asistentku (resp. $\frac{1}{3}$ její kapacity) za účelem pomoci s větším množstvím nedodělků (zejména s psaním rozsudků). Měsíčními kontrolami všech trestních nedodělků starších 1 roku byla zjištěna další pochybení Mgr. Ch., která jí byla vytknuta ústně.

Kontrolou vybraných spisů starších půl roku prováděnou v srpnu 2010 byly zjištěny hrubé průtahy v 10 spisech (sp. zn. 3 T 169/2009, 3 T 264/2009, 3 T 277/2009, 3 T 289/2009, 3 T 322/2009, 3 T 339/2009, 3 T 358/2009, 3 T 361/2009, 3 T 373/2009, 3 T 2/2010), a Mgr. Ch. byla proto dne 6. 9. 2010 udělena další výtku. Stejně tak jako v případě předchozí výtky Mgr. Ch. výtku přípisem ze dne 21. 9. 2010 odmítla s tím, že její senát je přetížen, končí větší množství věcí a nemá ze strany vedení soudu vytvořeny podmínky pro souzení, protože na trestní úsek bylo přiděleno málo soudců. Protože ani tato výtku neměla na práci Mgr. Ch. vliv, po skončení lhůty k nápravě navrhovatel provedl dne 10. 11. 2010 hloubkovou kontrolu všech spisů Mgr. Ch. a zároveň požádal Krajský soud v Praze, resp. jeho místopředsedu JUDr. Č., o provedení kontroly v jejím senátu. Kontrolní senát Krajského soudu v Praze tuto kontrolu provedl na konci listopadu 2010 s tím výsledkem, že kontrolováno bylo 43 spisů, přičemž v 90% z těchto spisů byly zjištěny průtahy. Dále bylo konstatováno, že senát Mgr. Ch. není veden v souladu s požadavky na rychlost řízení, přičemž nebylo možno nalézt objektivní důvod, který by nastalé prodlevy ospravedlnil. Zároveň tento kontrolní senát doporučil provést důraznější opatření k odstranění zjištěných závad. Bohužel ani na tuto kontrolu Mgr. Ch. nereagovala z pohledu navrhovatele pozitivně a na její práci se nic nezměnilo. Též hloubková kontrola prováděná navrhovatelem odhalila četná a podstatná pochybení kárně obviněné soudkyně spočívající

v nedodržování zákonných lhůt a neodůvodněných průtahů v řízení, která tvoří základ tohoto kárného návrhu. Mgr. Ch. k výsledkům těchto kontrol uvedla, že má svůj způsob a styl souzení, vše dělá pečlivě a řízení se plně věnuje, proto odmítá výtky s tím, že jsou stále vyžadovány jen „čárky“ bez ohledu na kvalitu. Dle navrhovatele je však příčinou stavu senátu Mgr. Ch. její styl práce, neboť má ze zdejších trestních soudkyň dlouhodobě nejvyšší počet neskončených věcí.

Navrhovatel v závěru návrhu uvedl, že výkonnost Mgr. Ch. je dlouhodobě nad normou (35 - 39 osob měsíčně), nicméně ve vztahu k ostatním soudcům (trestním i civilním) zdejšího soudu není takováto výkonnost neobvyklá, spíše naopak. Avšak ani tyto vysoké výkony Mgr. Ch. nemohou být omluvou její mnohdy dlouhodobé nečinnosti ve shora uvedených řízeních. Důvodem kárné žaloby je tedy kromě odstranění obdobných průtahů do budoucna i apel na změnu způsobu práce Mgr. Ch. Dle navrhovatele by kárně obviněná soudkyně měla vést řízení efektivněji a uvědomit si, že kvalita trestního řízení a rozhodování nespočívá v počtu nařízených hlavních líčení v jedné trestní věci a počtu hodin strávených v jednací síni. Navrhovatel zdůraznil, že Mgr. Ch. na ústní i písemné výtky reaguje odmítavě a způsob její práce zůstal nezměněn i přes hrozbu kárného řízení, na které byla opakovaně upozorněna. Navrhovatel dále zdůrazňuje, že Mgr. Ch. má kvůli svému způsobu práce dlouhodobě přibližně dvakrát i vícekrát více nevyřízených věcí než ostatní soudci a z celkového počtu trestních nedodělků zdejšího soudu je dlouhodobě jejich většina právě Mgr. Ch.

S odkazem na shora uvedené tak má navrhovatel za to, že Mgr. Ch. porušila své povinnosti vyplývající z ustanovení § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích a dále povinnosti soudce dle trestního řádu [§ 181 odst. 2 a § 129 odst. 2, písm. a) zákona] a způsobila neodůvodněné průtahy v řízení, čímž naplnila skutkovou podstatu kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Navrhuje, aby byla shledána vinnou tímto kárným proviněním a bylo jí uloženo kárné opatření podle § 88 odst. 1, písm. b) zákona o soudech a soudcích snížením platu o 20% na dobu 1 roku.

II. Vyjádření kárně obviněné soudkyně

Kárně obviněná soudkyně v písemném vyjádření namítla, že ve věcech vedených pod sp. zn. 3 T 342/2009, 3 T 31/2010, 3 T 22/2010, 3 T 35/2010, 3 T 18/2010, 3 T 103/2010, 3 T 94/2010, 3 T 95/2010, 3 T 83/2010, 3 T 73/2010, 3 T 172/2010, 3 T 34/2010, 3 T 351/2009, 3 T 342/2009 brání kárnému řízení překážka věci rozhodnuté. Dne 6. 9. 2010 jí byla udělena výtka, mimo jiné i za porušování § 181 odst. 3 trestního řádu v průběhu roku 2010. Kárně obviněná soudkyně proto vyjádřila přesvědčení, že nemůže být pro uvedené průtahy kárně trestána, neboť již byla postižena výtkou dle § 88a zákona č. 6/2002 Sb. Jestliže ve vymezené době došlo k zaviněným průtahům ve více věcech, nejde v každé této věci o samostatný skutek kárného provinění, nýbrž o pokračování v neplnění soudcovských povinností. Vzhledem k tomuto názoru se domnívá, že k průtahům zjištěným v době před uloženou výtkou nelze přihlížet z důvodu překážky věci pravomocně rozsouzené.

Dále namítá, že jí byla ve výtce ze dne 6. 9. 2010 navrhovatelem poskytnuta lhůta 2 měsíců k odstranění nedostatků. Navrhovatel tedy nemůže učinit předmětem kárného řízení průtahy, ke kterým došlo v jiných věcech v období, které jí bylo takto poskytnuto k nápravě.

V další části vyjádření se věnuje jednotlivým řízením, zpochybňuje některé údaje uvedené navrhovatelem. Odkazuje na situaci v jejím senátu od 1. 1. 2010, kdy pracovala na zkrácený (poloviční) pracovní úvazek, byla však neúměrně zatížena. Vedení soudu na tuto situaci opakovaně upozorňovala, navrhovala řešení, která však nebyla přijata. I přesto provedla v téměř všech věcech úkony spojené s novelou trestního zákoníku a dokonce nepatrně snížila stav neskončených věcí – i přes poloviční pracovní úvazek a neúměrně vysoký počet věcí. Při polovičním pracovním úvazku a potřebě nařizovat hlavní líčení 2-3x v týdnu není možné rozhodovat ve lhůtách složitější věci vyžadující přípravu a studium materiálů, nelze činit úkony v přibližně 100 věcech měsíčně. Domnívá se, že neměla podmínky k řádnému výkonu činnosti, vedení soudu na to upozorňovala, to však nereagovalo. Proto jí průtahy nemohou být kladeny za vinu. Poukazuje na malou úspěšnost podaných odvolání v jí rozhodnutých věcech, vysoký počet skončených věcí a v současné době snížení počtu nedodělků na 39 věcí (k 30. 4. 2011).

Kárně obviněná soudkyně nesouhlasí s tvrzením navrhovatele, že by přetěžovala své spolupracovníky. Nařizuje více hlavních líčení, protože má v senátě nejvyšší počet věcí. Všechna rozhodnutí vyhotovuje sama, nezatěžuje tým jejich prepisováním. Není pravdou, že po udělení výtky nedošlo v její činnosti ke změně. Od října 2010 nebyly zjištěny při kontrolách žádné další nedostatky. Lhůty dle § 181 odst. 3 trestního řádu řádně dodržuje. Od října 2010 do dubna 2011 snížila počet nedodělků z 67 na 39 věcí. Snížila též počty starších věcí. Veškerá vytýkaná pochybení se vztahují k období, kdy pracovala na poloviční úvazek a upozorňovala na přetížení nejen jejího senátu, ale celého trestního úseku, kde namísto 4 soudců pracovali 2 soudci na plný úvazek a ona na poloviční. Navrhovatel podal kárnou žalobu v situaci, kdy žádné nedostatky zjištěny nebyly.

III. Ústní jednání, dokazování

Při ústním jednání navrhovatel přednesl návrh na zahájení řízení shodně s jeho písemným vyhotovením. Nesouhlasil s vyjádřením kárně obviněné soudkyně, zejména zdůraznil, že výtka ze dne 6. 9. 2010 soudkyně nebyla potrestána za určité časové období, ale za nedostatky v konkrétních, zde uvedených řízeních. Nelze tedy dovodit, že by udělení výtky založilo překážku stíhání za pochybení v jiných věcech ve shodném časovém úseku. Dále uvedl, že nezpochybňuje nedostatek soudců na trestním úseku soudu v předmětném období, nápravu tohoto stavu však nemohl zajistit on, je to v pravomoci především ministerstva spravedlnosti.

Kárně obviněná soudkyně při své výpovědi odkázala na podané vyjádření. Doplnila podrobnosti ohledně svého nástupu na Okresní soud v Mělníku. Upřesnila potíže vzniklé ze spolupráce s jí přidělenou protokolující úřednicí, se kterou byly dle sdělení kolegů vždy problémy. To se následně potvrdilo, protokolující úřednice nepracovala svědomitě, nezařazovala došlou poštu do spisů, nepředkládala soudkyni spisy ve stanovených lhůtách.

Po udělení první výtky kárně obviněná soudkyně na tyto nedostatky upozornila předsedu soudu, ten jí doporučil, aby na tuto pracovníci více dohlížela. Dále uvedla, že nebylo možné při práci na poloviční úvazek stíhat ve všech věcech, které byly přiděleny do jejího senátu, činit úkony ve lhůtách stanovených zákonem, a to i přesto, že pracovala nad rámec pracovní doby, i o víkendech. Kárně obviněná soudkyně zdůraznila, že výtky navrhovatele jsou často založeny na jeho odlišném právním názoru na určité situace. V některých případech byla navrhovatelem vybízena k vydávání trestních příkazů v situacích, kdy dle jejího názoru nebyly pro tento postup splněny zákonem stanovené podmínky. Snaží se o pečlivý přístup, po celou dobu své soudní praxe byla odvolacími soudy hodnocena pozitivně.

K dotazu senátu kárně obviněná soudkyně upřesnila, že na poloviční úvazek pracovala od ledna do konce září 2010, tj. 9 měsíců.

Na návrh kárně obviněné byly jako svědkyně vyslechnuty dvě pracovnice soudu spolupracující s kárně obviněnou soudkyní v rámci minitýmu.

Svědkyně J. V. ve své výpovědi uvedla, že spolupráci s Mgr. Ch. považuje za standardní. V průběhu roku 2010 se konala ústní jednání přibližně čtyřikrát v týdnu, což je náročné, ale odpovídá to objemu práce. Komunikaci a celkovou spolupráci s kárně obviněnou soudkyní hodnotí jako dobrou, bez problémů. Svědkyně nastoupila do senátu kárně obviněné soudkyně po odchodu předchozí pracovnice, potvrzuje, že bylo nutno nějakou dobu napravovat pochybení vzniklá její nedůslednou činností.

Svědkyně P. M. uvedla, že jako soudní tajemnice spolupracuje s kárně obviněnou soudkyní od jejího nástupu na Okresní soud v Mělníku. Spolupráci v rámci jejich minitýmu považuje za dobrou, standardní, nevidí žádné zásadní rozdíly oproti ostatním týmům soudu. Nevzpomíná si na žádný zásadní problém, který by v průběhu spolupráce s Mgr. Ch. vznikl. Kárně obviněná soudkyně má svůj styl práce, jako každý soudce, její dokazování a např. vedení výslechů je pečlivé, svědkyně je však nepovažuje za chaotické či nesystematické. Nedomnívá se, že by ji kárně obviněná soudkyně svým stylem práce nadměrně zatěžovala. Svědkyně též potvrdila, že po odchodu předchozí administrativní pracovnice v létě 2009 byly shledány velké nedostatky, konkrétně se jednalo o nevypravené referáty, spisy uložené na nesprávných místech, nezařazené doručky a písemnosti.

Navrhovatelem byly navrženy k provedení důkazu listiny týkající se žádosti Mgr. Ch. o přeložení z Okresního soudu v Teplicích k Okresnímu soudu v Mladé Boleslavi, dále její žádosti o poloviční pracovní úvazek; výtky uložené kárně obviněné soudkyni dne 12. 10. 2009 a 6. 9. 2010; její vyjádření k těmto výtkám; zpráva kontrolního senátu Krajského soudu v Praze o prověřce senátu Mgr. Ch. ze dne 23. 11. 2010; přehled nápadu a výkonnosti Mgr. Ch. v roce 2009 a 2010. Na návrh kárně obviněné soudkyně bylo konstatováno hodnocení její práce soudkyněmi odvolacího senátu Krajského soudu v Ústí nad Labem, pracovní hodnocení kárně obviněné soudkyně podané JUDr. E. T., předsedkyní Okresního soudu v Teplicích v době činnosti kárně obviněné soudkyně na tomto soudě.

Kárnému senátu byly dále předloženy spisy, v nichž byly navrhovatelem shledány průtahy, s jejichž obsahem se kárný senát podrobně seznámil.

Žádný z účastníků k dotazu předsedkyně senátu nežádal při jednání číst obsah některé z výše uvedených listin.

Kárný senát zamítl návrhy na provedení těchto důkazů: vyžádání stanoviska k práci kárně obviněné soudkyně od Okresního státního zastupitelství v Mělníku; obsahy spisů vedených Okresním soudem v Mělníku pod sp. zn. 3 T 292/2009, 3 T 282/2009 a 3 T 49/2010; výslech JUDr. M.; vyjádření pana S. ve věci sp. zn. 3 T 83/2010; písemné vyjádření justiční stráže k činnosti kárně obviněné soudkyně; výkaz o pohybu trestní agendy v období od 1. 1. 2010 do 31. 3. 2011; seznam spisů, které bylo třeba prostudovat v souvislosti s novelou trestního zákoníku v senátě 3 T. Dle názoru kárného senátu měly být těmito důkazy prokázány skutečnosti, které buď ve věci nebyly sporné, případně nebyly relevantní pro rozhodnutí o vině za kárné provinění skutkově vymezené navrhovatelem.

Navrhovatel v závěrečné řeči zopakoval tvrzení uvedená v písemném vyhotovení návrhu na zahájení řízení a při jeho přednesu v rámci ústního jednání. Domnívá se, že jednání kárně obviněné soudkyně naplňuje skutkovou podstatu kárného provinění.

Obhájce kárně obviněné soudkyně v závěrečné řeči zdůraznil její výjimečné pracovní nasazení, které vysoce překračovalo rámec polovičního pracovního úvazku. Mgr. Ch. se vždy snažila vykonávat svoji práci svědomitě a pečlivě. Její odborná úroveň byla velmi kladně hodnocena odvolacím soudem. Ve výtce ze dne 6. 9. 2010 byly kárně obviněné soudkyni vytknuty nedostatky a byla jí dána dvouměsíční lhůta k jejich odstranění. Nemůže jí být tedy vytýkáno jednání, ke kterému došlo ještě před uplynutím této lhůty, navrhovatel by ji mohl postihnout za nedostatky následující po uplynutí této lhůty. Jednání vytýkané v bodu 3) kárného návrhu, tj. nedodržení lhůty k písemnému vyhotovení rozhodnutí, je v řádu několika dnů a je tedy vzhledem k celkovému zatížení a výkonnosti soudkyně zcela marginální. Zástupce kárně obviněné soudkyně navrhuje její zproštění v plném rozsahu.

Kárně obviněná soudkyně využila svého práva poslední slova. Uvedla, že považuje pečlivost a svědomitost za kladné vlastnosti soudce. Domnívá se, že v řízení nečinila nikdy nadbytečné úkony.

IV. Vyhodnocení dokazování, závěr

Kárný senát pečlivě zvážil veškeré skutečnosti vyplývající z tvrzení navrhovatele, obhajoby kárně obviněné soudkyně i provedených důkazů. Předně je třeba poznamenat, že se neztotožnil s názorem obhájce kárně obviněné soudkyně, dle kterého nelze postihnout případné nedostatky v činnosti soudce spadající do časového období, v němž mu již byla za jiné nedostatky udělena výtka dle § 88a zákona č. 6/2002 Sb. Kárný senát se s tímto závěrem neztotožňuje, zastává názor, že zákaz dvojího postihu za jedno jednání se vztahuje na konkrétní nedostatek, který byl soudci vytknut, nikoliv obecně na celé časové

období, kdy došlo k porušení povinností soudce. Zcela se ztotožňuje se závěrem vysloveným v rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2012, č. j. 11 Kse 4/2009 - 111: „*Pojem „skutek“ v případě kárných žalob pro nečinnost nelze vztahovat k určitému časovému období, ve kterém dojde k nečinnosti v libovolném počtu řízení, nýbrž vždy jen ke konkrétnímu případu nečinnosti. Individualizace postihu za kárné provinění totiž vyžaduje, aby se vždy posuzovaly konkrétní okolnosti každého řízení, u něhož mělo dojít k nečinnosti (průtahům). Tomu musí odpovídat rovněž výrok kárného rozhodnutí, z něhož musí být jednoznačně patrné nejen to, v jakém období docházelo k průtahům (nečinnosti), nýbrž také o jaká řízení se jednalo a v čem tato nečinnost konkrétně spočívala.*”

Kárně obviněná soudkyně byla výtkou ze dne 6. 9. 2010 postižena za nečinnost v celkem jedenácti řízeních v období od října 2009 do září 2010. Za tyto nedostatky již nemohla být ze strany navrhovatele v kárném řízení znovu postižena, neboť by se jednalo o nepřipustný dvojitý postih za totožné jednání (ne bis in idem). Z tohoto důvodu nebylo možno kárně obviněnou soudkyni činit podruhé odpovědnou za nečinnost v řízeních vedených pod sp. zn. 3 T 264/2009 a 3 T 2/2010. Navrhovatel nečinnost v těchto řízeních vytkl kárně obviněné soudkyni ve výtce ze dne 6. 9. 2010, stejné období nečinnosti v těchto řízeních pak učinil předmětem kárného řízení, což je z uvedených důvodů nepřipustné a řízení o této části návrhu bylo v souladu s § 19 odst. 4, ve spojení s § 14 písm. c) zákona č. 7/2002 Sb. zastaveno.

U nečinností v ostatních věcech však výtka ze dne 6. 9. 2010 nezakládala překážku meritorního projednání. Kárně obviněná soudkyně ve své obhajobě namítla, že v závěru písemného vyhotovení výtky ze dne 6. 9. 2010 jí byla navrhovatelem poskytnuta dvouměsíční lhůta k odstranění nedostatků, neměly by jí být tedy vytýkány nečinnosti a jiné nedostatky spadající do období před uplynutím této lhůty. Kárný senát ověřil, že navrhovatel v posledním odstavci výtky ze dne 6. 9. 2010 skutečně uvedl, že po uložení této výtky očekává ve lhůtě dvou měsíců nápravu způsobu práce kárně obviněné soudkyně, pokud by byly následně shledány nedostatky stejného druhu, bylo by to důvodem k podání návrhu na zahájení kárného řízení.

Kárný senát obsah tohoto sdělení navrhovatele shodně s kárně obviněnou soudkyní vyhodnotil jako apel ke zlepšení její činnosti a zároveň poskytnutí určitého časového období, ve kterém musí být vytknuté a veškeré případné další nedostatky odstraněny. Kárně obviněná soudkyně se dle svého vyjádření domnívala, že pokud ve stanovené lhůtě odstraní nedostatky spočívající zejména v délce řízení, nebude proti ní kárné řízení zahájeno. Dle názoru kárného senátu je tento výklad výše citovaného sdělení navrhovatele logický. Navrhovatel ve výtce uvedl, jaké nedostatky shledává v činnosti kárně obviněné soudkyně, vyzval ji nejen k odstranění průtahů v konkrétních věcech, ale též k celkové nápravě její činnosti, k čemuž stanovil lhůtu dvou měsíců. Vzhledem ke zcela jednoznačné formulaci posledního odstavce výtky je zřejmé, že tato lhůta se nevztahovala pouze k odstranění průtahů v jedenácti explicitně vyjmenovaných řízeních, ale právě k obecnému zlepšení činnosti kárně obviněné soudkyně.

Na základě uvedených skutečností kárný senát dospěl k závěru, že kárně obviněná soudkyně byla v dobré víře, že proti ní nebude zahájeno kárné řízení za nečinnosti, které

byly ukončeny do 7. 11. 2010, neboť do tohoto data jí byl navrhovatelem dán časový prostor k jejich odstranění.

Po ověření časového průběhu nečinností uvedených v návrhu na zahájení kárného řízení kárný senát zjistil, že po datu 7. 11. 2010 jsou kárně obviněné soudkyni pod body 1) a 2) kárného návrhu vytýkány průtahy pouze ve 3 věcech, a to v řízeních vedených pod sp. zn. 3 T 83/2010 (22. 10. - 6. 12. 2010), 3 T 184/2009 (od 22. 6. 2010 do 10. 11. 2010) a 3 T 156/2010 (od 18. 12. 2010 do 24. 1. 2011). Ve všech ostatních věcech došlo k ukončení vytýkaných nečinností do 7. 11. 2010, tedy do konce lhůty poskytnuté kárně obviněné soudkyni navrhovatelem k odstranění nedostatků, a kárně obviněná soudkyně byla proto v této části návrhu z výše uvedených důvodů kárného obvinění zproštěna.

Ve věci sp. zn. 3 T 83/2010 bylo z obsahu spisu kárným senátem zjištěno, že dne 22. 10. 2010 bylo konáno hlavní líčení, které bylo odročeno, avšak nikoliv z neurčitých důvodů, jak uvedl navrhovatel, ale z důvodu vydání příkazu k zatčení na obžalovaného (č. l. 358). Obžalovaný se dostavil sám k soudu dne 9. 11. 2010, při této příležitosti byl proveden jeho výslech (č. l. 364) a nařízeno jednání na 6. 12. 2010. Kárný senát v popsaném postupu neshledává žádné známky nesoustředěnosti soudkyně či chaotičnost vedení řízení, v uvedeném časovém období nedošlo ani k průtahům v řízení.

Ve věci sp. zn. 3 T 184/2009 byl dne 22. 6. 2010 vydán příkaz k zatčení, následovaly s tím související úkony, které však nečiní soudce. Dle názoru kárného senátu nelze bez dalšího považovat za zaviněnou nečinnost období, ve kterém je obžalovaný nezvěstný a nedaří se mu doručovat, soudce postupuje zákonem předpokládaným způsobem, tj. vydá příkaz k zatčení. Navrhovatel blíže nepopsal, v čem spatřuje pochybení soudkyně v tomto řízení. V návrhu se omezil pouze na výčet úkonů provedených v řízení, ani přes dvě výzvy soudu, aby své tvrzení v tomto ohledu konkretizoval, tak neučinil, uvedl pouze obecně, že namítá nesoustředěnost soudkyně a popření principu zjednodušeného řízení. Kárný senát tedy na základě své povinnosti důsledně prostudoval předložený trestní spis a dospěl k výše uvedenému závěru, tj. že pouze ze spisu není zřejmé pochybení soudkyně, které by bylo možno považovat za kárné provinění.

Z obsahu spisu zn. 3 T 156/2010 bylo zjištěno, že dne 14. 12. 2010 dala soudkyně pokyn k zaslání zásilky obviněnému, ta byla vrácena soudu dne 3. 1. 2011 jako nedoručená, soudkyně referovala dne 4. 1. 2011 pokyn k doručení prostřednictvím Policie ČR, oznámení o doručení zásilky tímto způsobem bylo soudu doručeno dne 21. 1. 2011, dne 25. 2. 2011 byl ve věci vydán trestní příkaz. Kárný senát se ztotožnil s obhajobu kárně obviněné soudkyně, že popsaný průběh řízení nelze označit za chaotický či nesoustředěný, nebyly zjištěny průtahy v řízení.

Navrhovatel kárně obviněné soudkyni pod bodem 3) návrhu na zahájení řízení vytkl, že nedodržela zákonnou lhůtu ve smyslu § 2 odst. 4, ve spojení s § 129 odst. 2 písm. a), trestního řádu k vyhotovení rozsudku, a to v řízení vedeném pod sp. zn. 3 T 146/2009. Kárně obviněná soudkyně nezpochybnila, že lhůta k vyhotovení a odeslání rozhodnutí v této věci skončila dne 3. 12. 2010 a tento den rozhodnutí kanceláři neodevzdala. Bez ohledu na jí popsané důvody, které ji vedly k nedodržení zákonem stanovené lhůty, je nutno konstatovat, že se jedná o zaviněné porušení povinností soudce. Kárný senát

Nejvyššího správního soudu však ve svých rozhodnutích opakovaně vyslovil, že skutková podstata kárného provinění dle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích není naplněna každým porušením povinností soudce, ale toto porušení musí mít určitou intenzitu. V daném případě byla lhůta stanovená § 129 odst. 2 písm. a) trestního řádu překročena v jednom případě, a to v řádu tří dnů, což dle názoru kárného senátu nedosahuje potřebného stupně intenzity, aby toto porušení mohlo být kvalifikováno jako kárné provinění.

Po shrnutí výše uvedených skutečností kárný senát dospěl k závěru, že navrhovatelem popsané skutky v návrhu na zahájení řízení nelze hodnotit jako kárné provinění. Průtahy uvedené pod body 2) a 3) nebylo až na 3 výjimky možno označit za kárné provinění obviněné soudkyně, neboť bylo prokázáno, že tyto případné nečinnosti byly ukončeny ve lhůtě, kterou poskytl navrhovatel kárně obviněné soudkyni k odstranění nedostatků ve své činnosti. V dalších 3 věcech bylo zjištěno, že tvrzení navrhovatele o nečinnosti a nesoustředěném postupu neodpovídá obsahu těchto spisů. V posledním bodu návrhu bylo zjištěno, že kárně obviněná soudkyně porušila své povinnosti vyhotovit a odeslat v zákonem stanovené lhůtě rozhodnutí, pro nízkou intenzitu však toto pochybení nebylo možno hodnotit jako kárné provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Kárně obviněná soudkyně proto byla kárného obvinění dle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb. zproštěna. Řízení o návrhu v části vytýkaných průtahů ve věcech sp. zn. 3 T 2/2010 a 3 T 264/2009 bylo zastaveno, neboť za stejná pochybení byla již soudkyně potrestána výtkou ze dne 6. 9. 2010.

P o u č e n í: Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné.

V Brně dne 4. dubna 2012

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně kárného senátu